

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนลำสนธิวิทยา ระหว่างการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS
และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

A comparison of reading comprehension achievement of
Mathayomsuksa I students in Lamsonthiwitthaya school by using
interactive reading with KWL-PLUS Approach and the
tradition Method

กชกร ศิริหล้า¹และ เด่นดาว ชลวิทย์²
Kotchakorn Sirilar¹and Dendow Chollawit²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิคKWL-PLUS และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำสนธิวิทยา จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Random Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ 2) การสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS 3) การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

Abstract

The purpose of this experimental research were : 1) to compare the Reading Comprehension achievement of the Mathayomsuksa I student between the interactive Reading with KWL-PLUS Approach, Experimental Group and the Tradition Method 2) to compare the Reading Comprehension achievement of Mathayomsuksa I student between before and after with the interactive Reading with KWL-PLUS 3) to compare the reading Comprehension achievement of the Mathayomsuksa I student between and after the Tradition Method. The sample consisted of Mathayomsuksa I students in the second semester of the academic year 2020. Lamsonthiwitthaya school, Lop Buri province. The group sample test is Mathayomsuksa class 1/2 , 30 student was taught by the Interactive Reading with KWL-PLUS Approach, while the control group was Mathayomsuksa class 1/1, 30 student taught by the Tradition Method. The research tools were the lesson plan the Interactive Reading with KWL-PLUS Approach The lesson plan the Traditional Method tester reading comprehension achievement.

The research results were found that 1) The reading comprehension achievement of group interactive Reading with KWL-Plus Approach was with Tradition Method between significantly at he 0.05 level by the reading comprehension achievement taught KWL-PLUS higher than the Tradition Method. 2) The results of the comprehension achievement of experimental group interactive Reading with KWL-PLUS between before and after different at the 0.05. that after test student taught with interactive Reading with KWL-PLUS can be reading comprehension before taught higher than 3) The results of the comprehension with students Tradition group interactive Reading with Tradition Method between before and after different at the 0.05 that after test student taught with interactive Reading with Tradition Method can be reading comprehension before taught higher than. Key word: 1) The reading comprehension achievement 2) Interactive Reading with KWL-PLUS Approach 3) The Traditional Method

¹กชกร ศิริหิลา นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ (Corresponding author) E-mail : k_chk@gmail.com

²ไฉนดาว ชลวิทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญ ต่อมนุษย์ตั้งแต่เล็กจนโต เป็นสิ่งจำเป็นต่อทุกอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย การอ่านช่วยพัฒนาอาชีพและการศึกษา ทนต่อเหตุการณ์ รู้จักรักษาสิทธิ์ของตน ปรับปรุงคุณภาพชีวิต มีมนุษยสัมพันธ์ และคุณธรรม การกระทำตน ให้เป็นพลเมืองดีของประเทศ สอดคล้องกับ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531 : 12 - 13) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นวิธีการศึกษา และพัฒนาตนเองได้ดีที่สุดเป็นการสร้างความก้าวหน้าให้กับประเทศชาติเพราะการอ่านเป็นหัวใจของการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ที่จะนำความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ ทั้งต่อตนเองและประเทศชาติ ดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2552 : บทนำ) กล่าวว่า ในชีวิตประจำวันมีส่วนสัมพันธ์กับการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้น การอ่านต้องได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในห้องจากครูผู้สอนจนชำนาญก่อนแล้วจึงนำไปฝึกเพิ่มเติมเองนอกห้องเรียน ที่สำคัญต้องสร้างแรงบันดาลใจให้รักการอ่าน การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เข้าใจจุดมุ่งหมาย สารสำคัญของเรื่องทีอ่านได้ถูกต้องตลอดจนวินิจฉัยคุณค่าที่ตนอ่านได้อย่างมีเหตุผล เพื่อใช้ในการคาดเดาความหมายจากเนื้อเรื่องที่อ่าน เนาวรัตน์ นาคพงษ์ (2536 : 5) ได้กล่าวถึงปัญหาของการอ่านจับใจความไว้ว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องในการอ่านจับใจความ และเป็นปัญหาใหญ่สำหรับครูผู้สอน คือ นักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง สรุปสาระสำคัญของเรื่องไม่ได้ ไม่สามารถรู้ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และไม่สามารถแยกใจความสำคัญหลักกับใจความสำคัญรองได้

ผู้วิจัยเป็นผู้สอนรายวิชาภาษาไทยจึงได้ศึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ เห็นได้ว่าปัญหาของการอ่านจับใจความสำคัญมีวิธีแก้ด้วยกันหลายวิธี ผู้วิจัยเห็นว่าวิธีหนึ่งที่น่าสนใจและเหมาะสมกับการแก้ปัญหาในการสอนอ่านจับใจความ คือ การสอนโดยใช้เทคนิค KWL-PLUS เพราะมีกระบวนการที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียน สามารถศึกษาเนื้อหาที่ผู้เรียนอ่านได้เข้าใจ โดยการตอบคำถามที่ตั้งขึ้นแล้วหาคำตอบได้จากเนื้อหา นอกจากนั้นเทคนิค KWL-PLUS จะสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ตนเองอ่านจากการตั้งคำถามแล้ว การเขียนผังความคิดช่วยให้ผู้เรียนเขียนเนื้อหาที่ตนเองได้ศึกษามาในรูปแบบของภาพที่เหมาะสมแก่การจดจำ เทคนิค KWL-PLUS จึงเป็นเทคนิคที่ถูกพัฒนาต่อยอดจากเทคนิค KWL เพื่อเพิ่มการสรุปเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบที่จดจำง่ายขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าเทคนิค KWL-PLUS สามารถนำไปใช้สอนในชั้นสอนของการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำสนธิวิทยาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนลำสนธิวิทยา อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี จำนวน 115 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนลำสนธิวิทยา จังหวัดลพบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยได้มาจากการการนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA ทั้งหมด 4 ห้องเรียน โดยเลือกจาก 2 ห้องเรียนที่มีผลคะแนนไม่ต่างกัน จากนั้นนำมากำหนดวิธีการสอนของกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (random cluster sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม โดยได้ผล การทดลองดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสอนอ่านด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือวิธีสอน 2 วิธีได้แก่
 - 2.1.1 การสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS
 - 2.1.2 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ
- 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยสามารถจับสาระสำคัญ บอกจุดมุ่งหมายของเรื่อง บอกข้อเท็จจริง และแนวคิดของผู้เขียนได้ โดยใช้แบบทดสอบการอ่านจับใจความแบบปรนัยเลือกตอบจำนวน 30 ข้อ

2. การสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดเนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน คือ

K (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

W (What we want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน

PLUS การสร้างแผนภาพความคิด และเขียนสรุปความหลังการอ่าน โดยเรื่องที่นำมาให้อ่านเป็นเรื่อง ประเภทนิทาน บทความ และข่าวสารในชีวิตประจำวัน มีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐาน ได้แก่ (1) ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การให้คะแนน (2) กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำงาน บทบาทหน้าที่ของนักเรียน (3) ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-PLUS ทักษะการคิด วิเคราะห์ ทักษะการเขียนสรุปความ และการสร้างแผนภาพความคิด

2. การฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความ

2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน ได้แก่ ให้นักเรียนดูภาพ เล่นเกม หรือใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน

2.2 ขั้นฝึกปฏิบัติ โดยนักเรียนและครูร่วมกันฝึกตามขั้นตอน KWL-PLUS มี 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร K (What we know) เป็นขั้นตอนที่ครูเสนอชื่อเรื่องหรือภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน หรือคำสำคัญในเรื่อง หรือความคิดรวบยอดของเรื่อง แล้วกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความรู้ และคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมนักเรียนต้องการรู้อะไร W (What we want to know) นักเรียนตั้งคำถามที่ต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน หรือกำหนดคำถามร่วมกับครู หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน โดยระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถาม และคำตอบของตนเองได้

ขั้นที่ 3 กิจกรรมนักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร L (What we have learned) นักเรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน รวมทั้งตรวจสอบคำถามที่ ยังไม่ได้ตอบ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมสร้างแผนภาพความคิด (Mind Mapping) นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นที่ 1 - 3 เขียนเป็นแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง (Summarizing) นักเรียนสรุปความเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญ จากแผนภาพความคิด

3. การวัดผลและประเมินผล โดยการสังเกตการร่วมกิจกรรม การตรวจผลงานและให้ข้อมูลย้อนกลับของนักเรียน และทดสอบหลังเรียน

3. การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การสอนที่ผู้สอนเตรียมเนื้อหาข้อมูลจากตำราและแหล่งอ้างอิงอื่น ๆ มาถ่ายทอดให้ผู้เรียนโดยใช้วิธีการบรรยาย อภิปราย ซักถาม โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นนำ คือการนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนใช้คำถามที่ท้าทายเพื่อกระตุ้นความอยากรู้ของผู้เรียนและใช้กิจกรรมต่าง ๆ ประกอบการเรียน

2. ขั้นสอน ครูนำเสนอเนื้อหาที่ต้องการสอน โดยให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มตามความสนใจ แจกใบความรู้ประกอบการเรียนให้ผู้เรียนได้ศึกษา หลังจากนั้นให้ผู้เรียนยกตัวอย่างและออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน จากนั้นฝึกปฏิบัติโดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความสำคัญ

3. ขั้นสรุป ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในเรื่องนั้น ๆ และให้ผู้เรียนได้ตรวจผลงานร่วมกัน และสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนอ่านจับใจความเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Pretest and Posttest Experimental Design มุ่งศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำสนธิวิทยา ระหว่างการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองสอน เรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 8 ชั่วโมง ด้วยวิธีสอนแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 8 ชั่วโมง ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนลำสนธิวิทยา จังหวัดลพบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยกำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อศึกษาตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดทำตารางวิเคราะห์แบบทดสอบและกำหนดจำนวนข้อสอบ 60 ข้อ จากนั้นนำเสนอแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา

ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ได้จำนวนข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น 30 ข้อ จากนั้นนำ ข้อสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน ที่ผ่านการ เรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความมาแล้ว นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ แต่ละข้อมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.30 - 0.76 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 0.78 จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพจำนวน 30 ข้อ นำไปทดลองอีกครั้งและนำไปหาค่า ความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.74

2. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง นำเสนอแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ของเนื้อหาและการใช้ภาษา ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และตรวจสอบความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องหลักการอ่านจับใจความสำคัญ ประเมินค่า ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้าน ประเมินค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการอ่านจับใจความจากข่าว ประเมินค่า ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการอ่านจับใจความจากบทความ ประเมินค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.98 แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 จัดเป็นแผนการสอนที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง นำเสนอ แบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำ จากนั้นนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องหลักการอ่านจับใจความสำคัญ ประเมินค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการ เรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้าน ประเมินค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการอ่านจับใจความจากข่าว ประเมินค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.67 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการอ่านจับใจความจากบทความ ประเมินค่า ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 จัดเป็นแผนการสอนที่เหมาะสม สามารถ นำไปใช้ในการทดลองได้

วิธีดำเนินการทดลอง

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มละ 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 55 นาที โดยกลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความไปทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
4. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนเรียนและหลังเรียนไปวิเคราะห์ทางสถิติ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำสนธิวิทยา ระหว่างการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำสนธิวิทยา ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS โดยใช้สถิติ t-test Dependent
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้สถิติ t-test Dependent

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (ดังตาราง 1)

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	□	$\bar{x}$	S.D.	t	sig.
กลุ่มทดลอง	30	26.2000	2.83	2.05	.000
กลุ่มควบคุม	30	22.5667	1.79		

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X}$ = 26.1000 , S.D.= 2.83) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{X}$ = 22.5667 , S.D.= 1.79) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วย

เทคนิค KWL-PLUS มีความสามารถทางการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (ดังตาราง 2)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำสนธิวิทยา ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS

กลุ่มทดลอง	□	$\bar{x}$	S.D.	<i>t</i>	sig.
ก่อนเรียน	30	22.1000	2.76	2.05	.000
หลังเรียน	30	26.2000	2.83		

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 22.1000$, S.D.= 2.76) สูงกว่าหลังเรียน ($\bar{X} = 26.2000$, S.D.= 2.83) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังเรียน นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS มีความสามารถทางการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (ดังตาราง 3)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มควบคุม	□	$\bar{x}$	S.D.	<i>t</i>	sig.
ก่อนเรียน	30	19.0667	1.70	1.69	.000
หลังเรียน	30	22.5667	1.79		

จากตารางที่ 3 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความหลังเรียนของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 22.5667$, S.D.= 1.79) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 19.0667$, S.D.= 1.70) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังเรียน นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความสามารถทางการอ่านจับใจความสูงกว่า ก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย ผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลำสนธิวิทยา ระหว่างการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เนื่องมาจากวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS นั้น ทำให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการอ่าน และเทคนิค KWL-PLUS มีขั้นตอน ที่ชัดเจน คือ ขั้น K ผู้เรียนจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองเป็นพื้นฐานในการอ่าน และประสบการณ์เดิมนี้อาจทำให้ผู้เรียนสามารถคาดเดาเนื้อหาล่วงหน้าได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิมลนาฏ วิฑูรานุ (2556 : 52) พชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547 : 11) และพรณี เสวตมาลย์ (2543 : 57) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมในการอ่านและทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพด้านความรู้ความจำมากยิ่งขึ้น ดังนั้นประสบการณ์เดิม จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น ต่อมาในขั้น W เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความอยากรู้ โดยใช้วิธีการตั้งคำถามที่ต้องการเรียนรู้ เป็นการสร้างแรงจูงใจในการอ่านและเป็นจุดกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบในการอ่าน สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Ryan และ Deci (2000) กล่าวว่า แรงจูงใจภายในส่งเสริมให้บุคคลนั้น ๆ มีความสามารถ (competence) เป็นความเชื่อในความสามารถและความมีประสิทธิภาพของตนเองในการกระทำกิจกรรมที่มีความยากหรือท้าทายความสามารถ และมีอิสระในการคิดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Maw & Maw (1964, 1965, อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล 2541 : 171) ที่ว่า ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสค้นคว้า สำรวจ และทดลองความสามารถของตนโดยจัดประสบการณ์ที่ท้าทาย ความอยากรู้อยากเห็นให้กับนักเรียน ยิ่งนักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็นมากเท่าใด แรงจูงใจในการ หาคำตอบก็เพิ่มมากขึ้น และในขั้น L เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องใช้สมาธิในการจดบันทึกข้อมูลจากการอ่านให้ถูกต้อง โดยเลือกจดเฉพาะประเด็นสำคัญ ซึ่งการจดประเด็นสำคัญนี้จะช่วยให้ผู้เรียนไม่ต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องซ้ำอีก และที่สำคัญในกระบวนการนี้คือ ผู้เรียนจะต้องตอบคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้น W ได้ และขั้นสุดท้ายคือขั้น PLUS เป็นกิจกรรมสร้างแผนภาพความคิด Mind Mapping ผู้เรียนจะได้ฝึกการเรียนรู้ลำดับเหตุการณ์และ เรียงลำดับข้อมูลอย่างเป็นขั้นตอน แล้วจึงนำออกมาเสนอในรูปแบบของ Mind Mapping ทำให้ผู้เรียนเกิด ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ตนเองอ่านได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของพชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547 : 81) และ อาภรณ์พรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550 : 98) ที่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การสอนโดยให้นักเรียนทำแผนภาพความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่อ่านจะช่วยให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ดี เพราะสามารถทำให้มองเห็นใจความสำคัญ รวมทั้งรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนช่วยแยกแยะใจความสำคัญในเรื่องที่อ่านได้ง่าย เป็นระบบมองเห็นภาพความคิดรวบยอด และภาพรวมของบทอ่านได้เร็ว ชัดเจน สามารถเข้าใจบทอ่านได้ดี

จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าทุกขั้นตอนของการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์โดยใช้เทคนิค KWL-PLUS ล้วนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิด มีประสิทธิภาพในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ไม่มีโอกาสได้ใช้ความรู้เดิมมากเท่าไรนัก เพราะครูผู้สอนมักเสนอเนื้อหาให้ผู้เรียนมากกว่าให้ ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง จึงทำให้ผู้เรียนขาดแรงงูใจในการเรียน และไม่มี การจดบันทึกใจความสำคัญของ แต่ละย่อหน้า จึงทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจน ขาดการ จัดระเบียบข้อมูล จึงทำให้เวลาเขียนสรุปใจความสำคัญ มักลอกข้อความบางส่วนออกมา ส่งผลให้ เขียนสรุปใจความสำคัญไม่ได้และไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่าน แบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เพราะการสอนอ่านแบบ ปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด ความรู้และ ประสบการณ์เดิม ทำให้ผู้เรียน มีความคิดอย่างอิสระ มีเป้าหมายในการอ่าน มีการจัดระเบียบความคิด ออกมาในรูปแบบแผนผังความคิดหรือ Mind Mapping และนอกจากนี้ การสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ยังได้พัฒนาทักษะด้านภาษา การพูดการฟัง และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน จึง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ หลังการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS สูงขึ้น สอดคล้องกับ อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการ อ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ก่อนและหลังการ จัดการการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนน เฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน ของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบปกติ เป็นการจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้ระดมความคิดภายใน กลุ่ม และส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหา ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูคอยแนะนำ ทำให้ผู้เรียนเกิดความ เข้าใจที่คงทนและมีประสิทธิภาพ และในขั้นสรุปของการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผู้สอนและผู้เรียนได้มีการสรุป อภิปรายเรื่องที่เรียน และเฉลยแบบฝึกหัดไป พร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัชญา ธิขัตติ (2550 : 71) ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อน และหลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เป็นผลมาจากวิธีการสอนแบบปกตินั้นแตกต่างจากวิธีการสอนแบบร่วมมือ คือ ในการสอน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเนื้อหาพร้อมกันและนักเรียนแยกทำกิจกรรมกลุ่มบ้าง รายบุคคลบ้าง ตาม คำสั่งครูบ้าง นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปบทเรียนก่อนการประเมินผลแล้วยกย่องนักเรียนที่ ทำคะแนนสูง ดังนั้นนักเรียนจึงมีแรงงูใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. วิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS เป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน ดังนั้นผู้สอนควรศึกษารายละเอียดให้เข้าใจก่อนนำไปใช้
2. การนำวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ไปใช้กับผู้เรียนเป็นครั้งแรก อาจต้องอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงลำดับขั้นต่าง ๆ ของเทคนิค KWL-PLUS ให้ชัดเจนและเข้าใจ และอาจต้องใช้เวลาพอสมควร
3. เนื้อหาที่นำไปใช้ให้ผู้เรียนอ่านจับใจความ ควรเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
4. ผู้สอนอาจหาของรางวัลเพื่อเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นในการเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ไปเปรียบเทียบกับเทคนิคการสอนรูปแบบอื่น ๆ
2. ควรพัฒนาวิธีการสอนอ่านจับใจความสำคัญกับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. ควรพัฒนาสื่อที่ใช้ในการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL-PLUS ในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงได้ง่าย

เอกสารอ้างอิง

- จิรัชญา ทิชนันท์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียน วิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี (STAD) และการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- เนาวรัตน์ นาคพงษ์. (2536). การศึกษาความสัมพันธ์การอ่านจับใจความกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัด กำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรณี เศวตมาลย์. (2543). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนแบบ KWL-PLUS กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและวิธีการสอน) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Carr, E., and Ogle, D. (1987). "K-W-L Plus : A Strategies for Comprehension and Summarization." Journal of Reading: 626 - 631